

[Bertel Dahlgaard.]

taget, end der gælder i det civile liv, og det er dobbelt farligt, fordi en saglig kritik langt vanskeligere kan trænge igennem her, idet visse politiske partier af politiske grunde føler sig forpligtet til næsten altid at forsvare økonomiske dispositioner, som de aldrig ville forsvare indenfor statens øvrige administration. Jeg håber, den nye forsvarsminister nu vil udvise den fordomsfrihed i vurderingen af militærets forvaltning af økonomiske værdier, som ellers så let forsvinder med udnævnelsen til denne stilling.

Desværre kan jeg ikke sige, at ministerens udtalelser om sin beslutning vedrørende 18 måneders tjenestetid giver lyse forhåbninger. Jeg må tilstå, at jeg under ministerens redegørelse i går vedrørende denne sag blev mere og mere forbløffet. Ministeren og hans parti har gennem måneders forud for valget bebrejdet den tidligere minister, at han har forceret 18 måneders tjenestetidens gennemførelse, forinden det var forsvarligt. På vælgermøder og i pressen har socialdemokratiske talsmænd ladet forstå, at der måtte være mulighed for ændringer i den trufne ordning. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen bebrejdede i sin tale socialdemokratiet disse udtalelser fremsat forud for valget. Det synes jeg ikke der er nogen grund til, det var jo en rimelig ting, at socialdemokratiet fremsatte de anskuelser, som det altså dengang måtte have, netop forud for valget, så vælgerne kunne tage hensyn dertil. Men det forudsætter selvfølgelig, at de anskuelser, man således fremsatte, kunne man regne med ville blive fastholdt.

Efter at den nye regering er tiltrådt, ved vi altså nu, at cheferne for østre og vestre landsdelskommando, generalmajorerne Bjerregaard og Thygesen, overfor ministeren har udtalt alvorlige betænkeligheder ved at lade 18 måneders tjenestetiden træde i kraft som besluttet; det samme gør divisionsgeneralerne Allerup og Hoffmann. Det viser sig, at disse alvorlige betænkeligheder fra højtstående militæres side også har været gjort gældende overfor den tidligere forsvarsminister. Altså, ministeren får bekræftet fra bedst mulig militærsagkyndig side, at der er de største betænkeligheder ved at fastholde beslutningen om 18 mæne-

ders tjenestetid, netop det, som ministeren på forhånd selv mente, og ministeren følger oven i købet til, at han endnu er af den opfattelse, at afhjælpningen af de mangler, der er årsag til betænkelighederne, vil vare mindst et år, ja, siger ministeren, måske flere år.

Jeg vil gerne sige til den højtærede forsvarsminister, at nu kan han møde med erklæringer fra både regimentschefer og forsvarsstyrelse og med udtalelser fra forsvarschefen og stabschefen, hjemtelegrafet fra De Forenede Stater: befolkningen og alle, der ræsonnerer uhildet, vil være overbevist om, at de højtstående militære, for hvem betænkelighederne har været overvejende, aldrig ville have fremsat disse betænkeligheder, hvis der ikke var den alvorligste saglige baggrund derfor.

Det radikale venstre beklager, at forsvarsministeren ikke har haft selvstændighed og styrke nok til at stå imod det tryk, sikkert fra mere end een side, han har været ude for, men ministeren kan jo stole trygt på både venstres og konservatives støtte til den beslutning, han har taget, nu da valget er ovre; og der er altså ikke mere mulighed for at rokke denne beslutning.

Aksel Larsen: Jeg er i den situation — og jeg har ikke noget imod det — at jeg kan følge takt og tone og skik og brug her i folketinget og begynde med at takke den højtærede statsminister.

Jeg vil takke statsministeren for visse oplysninger, han har givet, og for udtalelser, han har fremsat, bl. a. om, at der vil komme de fornødne forslag fra regeringens side til lovændringer i medfør af § 71, stk. 6, i den nye affattelse af Danmarks Riges Grundlov. Jeg erkender, at jeg har overset, at der var et afsnit i statsministerens programtale, der bebudede noget sådant, men jeg er glad for at have fået bekræftet, at vi kan vente disse lovforslag fremsat.

Jeg takker også for udtalelserne om, at spørgsmålet om teatercensuren er til overvejelse. Men jeg vil hævde, at efter den affattelse, den pågældende grundlovsparagraf har, kan der overhovedet ikke være diskussion om, at teatercensuren, som den har været udøvet hidtil, er ulovlig, og jeg kan tilføje, at det er min opfattelse, at den del af forfatningskommissionen, der beskæf-